

[Gud næ]

købsret til vurderingsprisen plus 25 pct. Det er ikke en forkøbsret, der formuleres. Det, der findes i lejelovens § 57 b, er en forkøbsret, der kan tinglyses. Det, der er tale om her, er en valgsituation. Vil man tilbyde sin ejendom til sine lejere som andelsbolig forud — for at man kan opdele den i ejerlejligheder — eller ej, vil man eller vil man ikke? Hvis man vil sælge ejendommen på almindelig måde som udlejningsejendom med den status, den har i dag, så har lejerne slet ingen forkøbsret. Hvis man vil opdele den i ejerlejligheder, da er man altså nødt til at tilbyde den til lejerne først, men man kan jo lade være. Det er ingen forkøbsret. Ejeren har valget, om han vil formulere tilbuddet lydende på vurderingen plus 25 pct. Socialisme er det ikke, og hvis vi skal have et vidne i så henseende, så kan vi jo spørge kenderen hr. Kaj Hansen, der ivrede så kraftigt imod netop den formulering, som denne bestemmelse har fået.

Hr. Kaj Hansen kritiserede i sit indlæg den frist, der er tale om, og sagde: der burde i virkeligheden i hver fase af denne tilbudsstilling være tale om en frist på 3-4 måneder. Dette er ikke rimeligt, det er urealistisk. Vi har under udvalgsforhandlingerne gjort det, at vi har forlænget fristerne, sådan at de overalt, hvor det er lejerne, der har en valgmulighed, er på 6 uger, og dér, hvor det er ejeren, er den på 3 uger. Hvis der virkelig er alvor bag ved lejernes ønske om at overtage ejendommen som andelsbolig, vil en frist på 6 uger være tilstrækkelig, og en længere frist vil i virkeligheden kun være at forsinke processen unødvendigt. Derfor må den opdeling i 3 uger for ejerens vedkommende og 6 uger for lejernes vedkommende, som vi har valgt, siges at være en rimelig frist.

Hr. Wilhelms bemærkninger om de 200.000 lejligheder à 100.000 kr. og dette regnestykke, som hr. Wilhjelm nu forlystede os med, efter at han også har haft det i B.T. og Ekstra Bladet, på de 20 mia kr. har boligministeren jo svaret på. Det er dels forkert, og hvis det endelig skulle blive bare noget, der rakte op i nærheden af disse 20 mia kr., så er det jo noget, der strækker sig over et langt tidsforløb, formentlig over 20 år eller deromkring. Og hvad 20 mia kr. i 1975-kroner er værd i 1995, ja, det kan

hverken hr. Wilhjelm eller jeg vist sige noget om i dag.

Endelig hørte vi til vores overraskelse, at hr. Sigsgaard ville til at fortælle os noget om sine indtryk af straffeloven og altså også af lejelovgivningen. Jeg må indrømme, at jeg er blevet præsenteret for mange beskyldninger og påstande i min tid, men at jeg nu skulle have medvirket direkte til åger, det forekom mig overraskende. Hr. Sigsgaard må tilsyneladende ikke rigtig have fulgt med udviklingen i de sidste par år. Det er vist også rigtigt, at venstresocialisterne ikke var repræsenteret i folketinget på det tidspunkt, da vi foretog den sidste ændring af lejeloven, nemlig i henhold til boligforliget. Hvis hr. Sigsgaard ville læse den igennem, vil han se, at en af de ting, der var indeholdt i boligforliget af 1974, netop var, at lejernes uopsigelighed blev yderligere cementeret. Tidligere var det sådan, at man under visse betingelser kunne opsigte lejere, nemlig i det øjeblik den midlertidige lejelov, som er blevet forlænget og forlænget og forlænget igen, udløb, men sådan som vi ved boligforliget udformede lejeloven, er lejere i en beboelsesejendom i princippet uopsigelige, medmindre de misligholder lejemålet eller ejendommen skal rives ned.

Derfor er det usægtelig en påstand hentet ned fra den blå luft uden ret meget virkelighedsforbindelse hverken med straffelov eller lejelov, når hr. Sigsgaard nu vil fortælle, at det er ågerbestemmelsen med en straf på 2 års fængsel, som overtrædes af de fem forligspartier. For de lejere, som hr. Sigsgaard taler så varmt om, har man ingen mulighed for at øve pression over for, selv om man går hen og opdeler den ejendom, de bebor, i ejerlejligheder. De lejere, der ønsker at blive boende som lejere i den pågældende ejendom, kan blive boende ganske uden hensyn til, om der er foretaget en opdeling i ejerlejligheder eller ej. Denne påstand, den tiltale, som hr. Sigsgaard vil have rejst imod os, kan vi altså vise fra os. Skulle den komme for en domstol, så er frifindelsen vis.

På baggrund af de bemærkninger, som skydes ind både fra den ene og den anden side, må jeg sige, at jeg tror, vi har fundet balancen.

Fru Kirsten Jacobsen sagde i sin bemærkning, at det var da ingen yderlighed, der var udtalt fra hendes side, når hun bare holdt